ΑΝΗΣΥΧΟΥΝ ΖΩΗΡΩΣ ΟΙ ΤΙΤΟΪΚΟΙ

ΟΙ ΚΟΜΙΝΦΟΡΜΙΣΤΑΙ: ΜΟΝΙΜΟΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

Ἡ Γιουγκοσλαβία ἔχει τὸ μοναδικὸ γνώρισμα τοῦ νὰ εἶναι κράτος κυβερνώμενο ἀπὸ ἕνα κομμουνιστικὸ κόμμα τοῦ ὁποίου τὴν ἐξουσία πολεμᾶ ἕνα ἄλλο στὴν ἐξορία. Λίγο μετὰ τὴν ἀποχώρηση τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ συνδέσμου Γιουγκοσλάβων κομμουνιστῶν Γιόσιπ Μπρόζ Τίτο ἀπὸ τὴν Κομινφόρμ στὰ 1948 ἀρκετὰ πρῶην μέλη τοῦ συνδέσμου, τὰ ὁποῖα διατηροῦσαν στενοὺς δεσμοὺς μὲ τὸ Κρεμλῖνο ἵδρυσαν τὸ παράνομο κομμουνιστικὸ κόμμα Γιουγκοσλαβίας. Τὸ παράνομο αὐτὸ κόμμα διατηρεῖ ἐνεργούς κλαδικὲς ὀργανώσεις στὴν Πράγα, στὴν Βουδαπέστη, στὸ Κίεβο καὶ σὲ ἄλλες πόλεις μὲ μεγάλο ἀριθμὸ ὀπαδῶν— Γιουγκοσλάβων ἐμιγκρέδων—γιὰ νὰ μὴν ἀναφέρουμε τοὺς παράνομους πυρῆνες στὴν ἴδια τὴν Γιουγκοσλαβία. Οἱ ἀντί— Τιτοϊκοὶ κομινφορμιστές, ὅπως ἀναφέρονται ἐπίσημα στὸ Βελιγράδι, δὲν ἔχουν παρουσιάσει σοβαρὰ προβλήματα στὸν ἄνδρα ποὺ κυβερνᾶ τὴν Γιουγκοσλαβία ἀπὸ τὸ 1945. Ἀντίθετα πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔχουν φυλακισθῆ στὰ κρατητήρια τοῦ Τίτο. Γιὰ παράδειγμα, ὁ βετεράνος κομινφορμιστὴς Βλαντὸ Ντάπτσεβιτς ὁφοῦ ἔμεινε στὶς φυλακὲς ὀκτὼ χρόνια, δραπέτευσε τελικὰ τὸ 1956 στὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση. Στὴν συνέχεια συνέχισε τὴν δράση του στίς Βρυξέλλες καὶ τὸν περασμένο Σεπτέμβριο ταξίδεψε μὲ βελγικὸ διαβατήριο στὸ Βουκουρέστι, ὅπου καὶ ἔχουν χαθῆ τὰ ἴχνη του.

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἡ ἐφημερίδα τοῦ Λονδίνου «Νταίηλυ Τέλεγκραφ» δημοσίευσε μιὰ ἐκτεταμένη περίληψη τοῦ πιὸ ζωηροῦ μέχρι στιγμῆς σχεδίου τῶν «Κομινφορμιστῶν»: Ἕνα 120σέλιδο μανιφέστο ποὺ καλεῖ γιὰ τὴν ἄμεση ἀνατροπὴ τοῦ καθεστῶτος τοῦ Τίτο καὶ τὴν ἀντικατάστασή του ἀπὸ μιὰ ἡγεσία ἡ ὁποία θὰ ἀποτελοῦσε ἕνα ἀναπόσπαστο κομμάτι τῆς παγκόσμιας κομμουνιστικῆς κίνησης». Χαρακτηρίζοντας τὴν κυβέρνηση τοῦ Τίτο σὰν ἕνα «ἀντεπαναστατικὸ καθεστὼς προσωπικῆς δικτατορίας» οἱ συντάκτες τοῦ μανιφέστου δήλωσαν ὅτι ἡ ἀντικατάσταση τοῦ καθεστῶτος τοῦ Τίτο θὰ ἦταν προτιμητὸ τὰ γίνη μὲ εἰρηνικὸ τρόπο.

Ἀλλὰ μπροστὰ «στὴν ἀπαν βρωπιά, μοχθηρία καὶ σαδισμό» τοῦ Τίτο, τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα Γιουγκοσλαβίας ἀναγκοίνωσε ὅτι εἶναι ἕτοιμο νὰ «χρησιμοποιήση τὶς πιὸ σκληρὲς μεθόδους βίας» γιὰ λογαριασμό του. Γενικά, τὸ ὄργανο τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ Τίτο θὰ ἦταν «μία ἑνωμένη δύναμη ὅλων τῶν σοσιαλιστικῶν καὶ δημοκρατικῶν παρατάξεων καὶ ὁμάδων» ἀντιθέτων στὸν στρατάρχη. Ἄμεσες πολιτικὲς μεταρρυθμίσεις θὰ περιελάμβαναν:

1) Μιὰ προσωρινὴ κυβέρνηση ὅλων τῶν κομμάτων.

2) Διάλυση τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας καὶ ἀπόλυση τῶν πολιτικῶν κρατουμένων.

3) Ἐλεύθερες ἐκλογὲς μέσα σὲ δώδεκα μῆνες.

4) Πλήρη ἐθνικοποίηση τῆς μικτῆς Γιουγκοσλαβικῆς οἰκονομίας.

5) Ἀποχώρηση ἀπὸ τὸ Βαλκανικὸ Σύμφωνο τὸ ὁποῖο οἱ φιλοσοβιετικοὶ Γιουγκοσλάβοι θεωροῦν ὅτι σχεδιάσθηκε γιὰ νὰ τραβήξη τὴν χώρα τους πιὸ κοντὰ στὴν Δύση.

Παρὰ τὶς ἀπειλὲς καὶ τὶς προκηρύξεις, λίγοι Γιουγκοσλάβοι ἡγέτες πιστεύουν ὅτι παράνομα κομματικὰ μέλη στὴν Γιουγκοσλαβία εἶναι ἱκανὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὶς ἀπειλές τους. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἀπασχολεῖ τὸν Τίτο καὶ τὰ ἄλλα στελέχη τοῦ συνδέσμου εἶναι ὅτι οἱ διαφωνοῦντες δὲν εἶναι ἁπλῶς παληοὶ κομματικοὶ ἀντίπαλοι, ποὺ εἶναι ἀκόμα πιστοὶ στὴν Μόσχα, ἀλλὰ κόμμα —δορυφόρος τοῦ Κρεμλίνου ποὺ ἐνεργεῖ μὲ τὴν πλήρη γνώση καὶ ὑποστήριξη τῶν Σοβιετικῶν. Ἡ ἀναμοιβὴ βέβαια γιὰ τοὺς Σοβιετικοὺς θὰ ἦταν ἡ ἐπιστροφὴ τῆς μετά—Τιτοϊκῆς Γιουγκοσλαβίας στὴν «σοσιαλιστικὴ κοινότητα».

Ἂν καὶ οἱ ἀντίθετοι ἡγέτες τοὺς κατηγοροῦν ὅτι παίρνουν ἐντολὲς ἀπὸ τὴν Μόσχα, ἡ Γιουγκοσλαβικὴ καὶ Δυτικὴ κατασκοπεία δὲν εἶναι τόσο σίγουρη. Θὰ μποροῦσε κατὰ τὴν γνώμη τους, τὸ μανιφέστο νὰ δοθῆ στὴν Δύση ἀπὸ δύο ἡγέτες τῶν Γιουγκοσλάβων ἐξορίστων στὸ Κίεβο τοὺς Μιλέτα Περόβιτς καὶ Μπογκτὰν Τζόζοβιτς. Ἀπὸ τὰ μέσα Δεκεμβρίου, οἱ δύο αὐτοὶ βροῦν στὸ Παρίσι ὅπου προπαγανδίζουν τὴν ὀργάνωσή τους σὲ συμπατριῶτες τους ἐκεῖ. Ἕνα δεκαπενθήμερο πρίν, ὁ Γιουγκοσλάβος πρωθυπουργὸς Ντζεμὰλ Μπιγιέντιτς, διαμαρτυρήθηκε γι' αὐτὲς τὶς ἐνέργειες σὲ Γάλλους ἀρμοδίους. Μέχρι στιγμῆς ἡ ἐπίσημη Γαλλία δὲν ἔχει ἀσχοληθῆ μὲ τὸ θέμα ἀποφασιστικά. Στὸ μεταξὺ ἡ ἐπίσημη Γιουγκοσλαβικὴ κυβέρνηση προβαίνει μετὰ τὴν δημοσίευση τοῦ μανιφέστου, σ' ἐνέργειες σὲ ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη γιὰ νὰ περιορίση τοὺς ἐχθρούς — συντρόφους.

—"Ἕνας Γιουγκοσλάβος ποὺ ἔχει σοβαροὺς λόγους νὰ αἰσθάνεται τὸ μαστίγιο τῆς ἀντι—κομινφορμιστικῆς ἐκστρατείας τοῦ Τίτο εἶναι ὁ πρωτοπόρος συγγραφέας Μιχάλιο Μιχαήλωφ, 41 ἐτῶν, ποὺ ἔχει στηλιτεύσει δημόσια τὸν Τίτο, ἀλλὰ ἔχει κριτικάρει καὶ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση. Ἀφοῦ κατηγορήθηκε γιὰ «διασπορὰ ἀντι —καθεστωτικῆς προπαγάνδας» τὸ περασμένο ἔτος καὶ φυλακίσθηκε γιὰ τετάρτη φορὰ μέσα σὲ δέκα χρόνια, ὁ Μιχαήλωφ ἔκανε ἀπεργίες πείνας, σὲ μιὰ προσπάθειά του νὰ δηλωθῆ ἐπίσημα τί εἶναι: ἕνας πολιτικὸς κρατούμενος.

Πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος φίλοι τοῦ Μιχαήλωφ χαρακτήριζαν τὴν κατάστασή του «σοβαρή». Οἱ ἐπίσημες ὅμως πηγὲς χαρακτήριζαν τὴν κατάστασή του, ἔπειτα ἀπὸ ἐξέταση δύο γιατρῶν, σὰν ἱκανοποιητικὴ καὶ δήλωσαν ὅτι σὲ περίπτωση ποὺ θὰ ἐχειροτέρευε θὰ μεταφερθῆ στὸ νοσοκομεῖο τῆς φυλακῆς.

Ἀπὸ τὸ «TIME»

ΣΤΑΘΗΣ Χ ΛΕΙΒΑΔΑΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ:
ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΚΟΥΤΙ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΓΕΡ. ΜΠΑΡΖΟΥΚΑ

ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΕΡΙΕΡΓΟ καὶ παράξενο κουτί, αὐτὴ ἡ μικροσκοπικὴ μινιατουρίτσα ποὺ χωράει καὶ στὴν τσέπη ἀκόμα. Αὐτὸ τὸ γεμᾶτο ἀπὸ μυστήρια κουτὶ ποὺ μέσα του ὑπάρχουν ὅλα τὰ λεπτεπίλεπτα μικροσκοπικὰ κομματάκια ποὺ σὰν ἐρωτευμένα πιασμένα χέρι μὲ χέρι ἐρεθίζονται, καὶ ἀλληλοκεντρίζονται οἱ εὐαίσθητες χορδές τους καὶ παράγουν ἤχους. Ἤχους πότε γλυκεῖς καὶ ἐναρμονισμένους, καὶ ἤχους ποὺ κάποτε σὲ πιάνουν τὰ νεῦρα σου καὶ ζητᾶς ἠρεμιστικά. Οἱ πρῶτοι μαλάσσουν τὶς εὐαίσθητες καρδιὲς, καὶ οἱ δεύτεροι τίς ἀηδιάζουν καὶ τίς κάνουν μελαγχολικὲς καὶ ἄχαρες.

Αὐτὸ τὸ κουτὶ ποὺ σέ κάνει ἐνήμερο ἀπ' τοῦ τόπου σου τὰ νέα καὶ περίεργα, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ κόσμου τὰ παράξενα. Αὐτὸ τὸ κουτί, ποὺ πότε εἶναι στὰ καλά του καὶ σὲ κάνει νὰ γελᾶς καὶ νὰ χαίρεσαι, καὶ πότε σὰν νὰ σκούζουνε τῆς κολάσεως τὰ δαιμόνια καὶ νὰ βλέπης ἐφιάλτες στὸν ὕπνο σου. Πότε σὰν καλλικέλαδος ἀηδὼν σκορπίζει τὶς τρίλλιες του, καὶ πότε κοακίζει σὰν βάτραχος. Πότε τρίζει σὰν ἀνεμόμυλος, πότε σὰν καβουρδιστήρι καὶ πότε σὰν κιφωμυλος. Πότε εἶναι ἄγγελος καὶ πότε γίνεται διάβολος. Πότε ὑποτάσσεται ἀπ' τοῦ ἡλιου τὶς ἐκπυρσοκροτήσεις καὶ ἐκνευρίζεται, καὶ πότε ἀπ' τοῦ φεγγαριοῦ τὶς λιόκρουσες ὅταν γίνεται χασάφεγγο.

Εἶναι βλέπετε πολὺ εὐαίσθητο καὶ μὲ τὸ παραμικρὸ του κακοφαίνεται, παραξηγιέται, μολώνει καὶ προσβάλλεται.

Καὶ ὅμως! παρ' ὅλες τίς εὐαισθησίες του καὶ τὶς λεπτοκοποιὲς του ὅσα χρόνια κι' ἂν τὸ ρασουνε, μένει ἀγέραστο τ' ἀφιλότιμο. Δέν σᾶς φαίνεται παράξενο; Αὐτὸς ὁ λαλίστατος, ὁ μουσοτροφής, ὁ διαφημιστὴς ὁ μπιμπλιαδόρος καὶ γκαιζολόγος καλαμπουριτζὴς καὶ ὁ κουτσαμπόλης ἐνημερωτὴς εἶναι ὁ πιὸ καλύτερος φίλος καὶ σύντροφος. Ἂς σκούζη κι' ὅσ, φωνάζει, ἐμεῖς τοῦ δίνουμε συχώρεση. Δέν φταίει αὐτὸ, φταίνε κάτι ἄλλοι πού τὸ κακοπαίζουνε. Πού πότε τοῦ δίνουνε φοντὰ νόστιμα καὶ πολὺ πικάντικα πού σοῦ ἀνοίγουν καὶ τὴν ὄρεξη καὶ σέ κάνουν νὰ γελᾶς νὰ γλεντᾶς καὶ νὰ χορεύης καὶ πότε κάτι φτηνὰ καὶ ἄνοστα—πούναι καὶ τὰ περισσότερα—πού σοῦ κόβουν τὴν ὄρεξη καὶ σέ μελαγχολοῦν σοῦ φέρνουν στὴ θύμηση τὰ προσπελθόντα πεθαμένα σου καὶ κλαιν τὰ μάτια σου.

Πότε ἀκοῦς κανταδες γαμικειές, συμφωνίες καὶ ὄπερες, μονάτες γλυκύμολπες, καὶ λειτουργίες μὲ χορωδίες μέ ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα πού σέ φθάνουν στά οὐράνια, πότε γερέμια καὶ νιαουρίσματα πού σοῦ φέρνουν ὑπνηλία καί κλεῖς τὸ κουμπί καί κάνεις νανάκια σου πρίν τῆς ὥρας σου. Γοῦστο εἶν αὐτά—πῶς νὰ τὸ κάνουμε.

Ἴδια εἶναι καί ἡ τηλεόρασή ἡ φιλενάδα του. Αὐτὴ ὅμως, εἶναι πιὸ ζωντανή, πιὸ ἐλκυστική πιὸ ἐμφανίσιμη ἐπιβλητική καί ἀποδοτική. Χαρίζειτήν ζωντάνια μές στὸ σπίτι σου. Χαρίζει τὸ θέατρο, τὴν ζωντανή μουσική μέ τίς κουνάμενες καί σειναμενες καὶ τὸν κινηματογράφο καὶ τὸν κόσμο ὁλάκερο. Πότε σέ ταξιδεύει σέ φεγγάρια καὶ σέ πλανῆτες ἄγνωστους, καί πότε σέ στεριὲς καί σέ θάλασσες, σέ λιμάνια καί σέ πόλεις ἀγνωστες, πότε σέ Χονολουλοῦδες που χαρίζουν στεφάνια λουλουδένια καί πότε σέ Μπαχὰμες μέ θλαστήσεις πλούσιες. Πότε στὰ Χόλλυγουντ μέ κινηματογραφικά ντεκὸρ μέ βίλλες παράξενες, καὶ πότε σέ πόλεις τοῦ Ντήσνεϋ πού βλέπεις χιονάτες καί πύργους μέ δράκοντες. Πότε σέ Φλόριντες μέ ὁμορφιὲς ἀπέραντες καί Μαϊάμια μέ λουλούδια μοσχομύριστα. Πότε στὸ Ἔβερεστ μέ τά τὰ ἐντελδὲ ἴς του καί πότε στίς Ἄλπεις μέ τούς σκιὲρ καὶ χιονοδρόμους του. Πότε στὰ δικά μας βουνὰ καί στούς κάμπους καί στὰ ὁλάνθιστα λειβάδια μας. Σέ ἀκρογιάλια παιγνιδιάρικα, καί σέ καφενεῖα μέ τράπουλες καί τάβλια. Σέ καταγώγια μέ ἀνθρώπους τοῦ ὑπόκοσμου, καὶ τσίρκα μέ θηρία καί ζῶα πού χορεύουνε ταγκὸ καὶ πόλκες μέ ἀκροβάτες καθώς καί ταχυδακτυλουργούς πού κάνουν θαύματα. Σέ ζοῦγκλες μέ τίγρεις καί λέοντες καί ὑαινες καί ὄρνεα.

Πότε τὸν Καπιτάν μεσιέ Κουστώ τὸν ἐξερευνητὴν τῶν ὑποθαλασσίων βυθῶν...Ἰκασίες καί ὑποθέσεις πού δίνουν ἐλπίδες πού μπορεῖ νά γίνουν πραγματικότητες. Βλέπουμε ὅμως καὶ καρχαρίες πελώριους ψάρια παράξενα, ἀλλά καί ἄλλα τῆς θάλασσας ὄντα περίεργα, που μοιάζουνε σάν τούς ἀνθρώπους τούς τρανούς πού καταδυναστεύουν τούς ἀδυνατότερους ἐπάνω στῆς γῆς τήν ἐπιφάνεια.

Ἐπίσης μᾶς δείχνει χειρουργεῖα μὲ γιατροὺς μὲ μουστοῦδια μὲ σκούφους καὶ μπλούζες κάτασπρες πού σὰν ρολογάδες μέ τά τσιμπίδια τους ἀναισκαλεύουν τά ἀνθρώπινα ἐλατήρια πού πολλά τά φτιάχνουνε καί ξαναδουλεύουνε, ἀλλά καί μερικά πού δέν ἐπιτρέπουν καὶ πάνε στὴν αἰωνιότητα.

Ἐπίσης σοῦ ἐπιτρέπει νά συμμετάσχης καί σύ, σέ ἰατρο συνέδρια πού κουβεντιάζουν γιὰ τὸν καρκίνο καί γι' ἄλλες ἀρρώστειες γιά νά βροῦν τά κατάλληλα φάρμακα πού δέν τά βρίσκουνε..

Ἐν πάση περιπτώσει, ψάχνουνε!..

Αὐτὰ καί ἄλλα παλλά μᾶς παρουσιάζουν αὐτὰ τά γεμάτα ἀπὸ μυστήριο κουτιά. Μήπως δέν εἶναι μυστήριο; Θυμᾶμαι πού μιὰ φορά κι' ἕναν καιρό πού εἴμαστε πιτσιρίκοι καί βλέπαμε τὸν μπάρμπα—Γιώργη τὸ κουλὸ, πού Θεὸς νάχη τή μνησική του ψυχή,ἀναπαμένη πούχε κρεμασμένο στὸν ἕνα τοῖχο μιὰ ἕνα φωνόγραφο καί στὸ ἄλλο βαστοῦσε τὸ χωνί του καί, γύριζε ἀπὸ καφενεῖο σέ καφενεῖο νά ἀκουμπήση τὸ συγκρότημα μὲ ὄφος Μπετόβειον μεγαλόπρεπον καί σοβαρόν, καί ἔβαζε ἐπί τῆς συσκευῆς τὴν μεγαλόπρεπον χοάνην ποὖμοιαζε σάν πάλλευκοκρίνος ἀπὸ μέσα ποὖμελξήρχοντο τὰ λόγια, οἱ σκοποί κι' οἱ μελῳδίες. Καί ἀφοῦ προηγουμένως ἐγύριζε τὸ χερούλι μέ προσοχὴ καί κατάνυξη νά μή σπάση τὸ ἐλατήριο ἔβαζε ἐπί τοῦ δίσκου τήν γεμάτη ἀπὸ μυστήριο βελόνα ἐπί τῶν μελίρρητων γραμμῶν τῆς μυστηριώδους πλάκας, καί ἄρχιζε νά γυρίζη ρυθμικά καί ἀνάδυνα, καί ἄκουγες τὸ σκοπὸ πού φτερούγαγε τριγύρω: «Ἐγὼ εἶμαι ἡ νέα γυναίκα πού θὰ ψηφήσω καί θ' ἀγαπήσω —δέν δίνω γι' ἄνδρες ἕναν παρά»

Καί ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά εἶχε τὸν «Μπάρμπα — Γιάννη μὲ τίς στάμνες» καί κεῖ πού Ἔλεγε «μή σοῦ φύγη τὸ γαϊδούρι καί σπάσουν τά κανάτια καί οἱ στάμνες» τί διαβολική σύμπτωση, κεῖνη τή στιγμή φίλοι μου ἀναγνῶσται, νά περνάη ὁ Κεφαλονίτης Στεφανής μὲ τὸ γαϊδαρό του μὲ τὰ κοφίνια μέ στὰ φύλια φορτωμένος, λές καί εἶχε μουσικὸ αὐτὶ παναθεμά τον μὰ δέν ἦταν αὐτό, ἀλλά καποιος πιτσιρίκος διαολής πέταξε μιὰ φούχτα ἀλογόμυγες στὸ γαϊδαρο πού ἄρχισε νά χοροεύη τσαρλεστον, νά κλωτσάη ἐπικίνδυνα πού κοντά σ' αὐτὸν χάμεναν καί τὰ κοφίνια μέ τά λοχτάρια σταφύλια πού σάν ἐλατήρια ξεπετιδύνανε πρὸς τὸ ἔδαφος. Πού ὁ Στεφανής ἄρχισε τίς βλαστημικὲς του προσφορὲς τόσο στὸν πιτσιρίκο που εἶχε γίνει ἐν τῷ μεταξύ ἄφαντος, ὅσο καί στὸ βασταγὸ του πού εἶχε πάθει γαϊδουρονοσική ὑπερένταση πού παρ' ὀλίγον νά στρεμπατσάρη καί τοῦ μουσοτραφῆ μπάρμπα—Γιώργη τὸ μυστηριῶδες μουσικὸν σύγκρότημα.

Αὐτὰ γινόσαντε τότε μέ τὸ περίεργο καί παράξενο κουτί μέ τήν πλάκα πού γύριζε, τήν βελόνα πού τήν χάϊδευε καί ἀπ' τό χωνί πού ἡ μελωδία κι ἡ φωνή πού μεράκλωνε. Δέν ἤταν μυστήριο; Μήπως καί σέ ταῦτα τὰ ὁμορφα κουτιά, δέν εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ μυστήρια νά μιλοῦν, νά φαίνονται, νά τσιγουδοῦν, νά γκαρίζουν, νά χορεύουν νά γελᾶνε, νά χασκάρουν, νά λυπῶνται καί νά χύνουν δάκρυα; Καί μεῖς νωχελικὰ καθισμένοι στήν πολυθρόνα μέ τὰ μάτια ὀρθάνοιχτα καί μέ τὰ στόματα ἀνοιχτὰ σάν χάνοι τὰ χαζεύουμε καί πολλές φορὲς μᾶς ἀπακοιμᾶνε καί βλέπου

ΑΠΟΛΥΤΗ ΕΧΕΜΥΘΕΙΑ
12 χρονια πειρα
ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΚΤΥΩΣΙΣ
5 δικα μας γραφεια στον ελληνικο χωρο
ΑΜΕΣΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
4 ιδιοκτητα αυτοκινητα
ΣΩΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ
απεριορίστες δυνατοτητες συνδυασμου αποδεικτικων στοιχειων
ΣΙΓΟΥΡΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ
ΟΜΙΛΟΣ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗ

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Τὸ μαγιὸ μπικίνι ἀπαγορευόταν ὡς γνωστὸ στὴν Ἱσπανία. Τὸ πουριτανικὸ καθεστὼς τοῦ Φράνκο ἀδιάφορο καὶ ἀσυγκίνητο τὰ πρὸ τῶν αἰσθητικῶν πλεονεκτημάτων τῆς Εὔας, ἔβαζε πρόστιμο στὶς λυόμενες ποὺ ἐπέμεναν σ' αὐτὴν τὴν παράνομη προβολὴ αὐτῶν τῶν φυσικῶν ἀρετῶν τους. Κάποια ἐπιείκεια ἴσχυε μόνο ἀπέναντι τῶν ξένων Ἔτσι κάποτε ἕνας Ἱσπανὸς ἀστυνομικὸς πλησίασε μιὰ Παρισιανοπούλα στάρλετ ποὺ ἡ ἐμφάνισή της μὲ μαγιὸ «ντὲ —πιέφ» ἀπεῖχε ἐλάχιστα ἀπὸ τὴν περιβολὴ τῶν γυμναστῶν.

—Δὲν τὸ ξέρετε δεσποινίς μου τῆς εἶπε, ὅτι στὴν χώρα μας ἀπαγορεύονται τὰ μαγιὸ αὐτοῦ τοῦ εἴδους καὶ ἐπιτρέπονται τὰ μονοκόμματα.

Ἡ στάρλετ τὸν κυττάζει μὲ βλέμμα γεμᾶτο ἀφέλεια καὶ ἀπαντᾶ:

—Ἄ, κατάλαβα. Ἀλλὰ ποιὸ ἀπὸ τὰ δυὸ κομμάτια πρέπει νὰ βγάλω; Τὸ πάνω ἢ τὸ κάτω;

Τριτοετὴς φοιτητὴς τῆς Φυσικομαθηματικῆς σχολῆς μὲ ἀρίστους γνώσεις καὶ φροντιστηριακὴ πεῖρα παραδίδει μαθηματικά, — Φυσικὴ —Χημεία εἰς τοὺς μαθητὰς ὅλων τῶν τάξεων τοῦ Γυμνασίου. Τιμαὶ προσιταί: Τηλ. 273

ΓΙΑ ΝΑ ΚΥΤΤΑΞΕΤΕ ΑΦΟΡΑΣΤΟΝ ΚΑΤΟΡΘΩΤΗ

ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ
ΚΟΥΛΑ ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΥ

★

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΙΑ ΣΩΣΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Μὲ τὸ ρυθμὸ τῆς σύγχρονης ζωῆς καὶ ἀνάμεσα στὶς τόσες μεταβολὲς ποὺ διαπιστώνουμε καθημερινὰ γύρω μας ἡ κατάσταση ἔχει ἀλλάξει καὶ γιὰ τὰ νέα κορίτσια.

Μεγαλώναυν σ' ἕνα κλίμα ἐντελῶς διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ κλίμα τῶν μαμάδων τους—σκέφτονται ἕνα σωρὸ πράγματα ποὺ ἐκεῖνες ἐξ αἰτίας τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τους δὲν σκέφτονταν διαβάζουν, σπουδάζουν, κάνουν ἐλεύθερα παρέα μὲ ἀγόρια, ὁπωσδήποτε ἔχουν πιὸ πολλὰ ἐνδιαφέροντα, ὡριμάζουν γρηγορώτερα καὶ ἀντιμετωπίζουν περισσότερα προβλήματα.

Ὅπως ὅμως καὶ νὰ ἔχουν τὰ πράγματα, ὅσο καὶ ἂν αὐτὸ τίς ἐφοδιάζει μὲ περισσότερα ὅπλα καὶ τίς προετοιμάζει καλύτερα γιὰ τὴν ζωὴ εἶναι γεγονὸς πὼς τὰ νεαρὰ κορίτσια σὲ πολλὰ θέματα μένουν ἀπόλυτα ἀβοήθητα καὶ ἐντελῶς ἀπροετοίμαστα.

Ἰδιαίτερη προσοχή: Δὲν πρόκειται βέβαια νὰ καταπιαστοῦμε μὲ τὰ γενικὰ προβλήματα αὐτῆς τῆς ἡλικίας—. Σὲ γενικὲς γραμμὲς ἡ διατροφὴ τῶν κοριτσιῶν ἀπὸ τὰ δεκατέσσερα ὡς τὰ εἴκοσί τους χρόνια χρειάζεται ξεχωριστὴ προσοχή. Γιατὶ ὁ ὀργανισμός του βρίσκεται σὲ ἀνάπτυξη ἀκόμα πρᾶγμα ποὺ σημαίνει πὼς ἡ τροφὴ πρέπει νὰ εἶναι τέτοια ὥστε νὰ ἀνταποκρίνεται σ' ὅλες τὶς ἀπαιτήσεις.

Πρῶτο καὶ κύριο λόγο παίζει τὸ λεύκωμα ποὺ ἀποτελεῖ τὴ βάση γιὰ τὴ φυσιολογικὴ ἀνάπτυξη τοῦ ὀργανισμοῦ.

Σὲ δεύτερη μοῖρα ἔρχονται τὰ λίπη καὶ οἱ ὑδατάνθρακες ποὺ εἶναι ὁπωσδήποτε γιὰ τὴν ἡλικία αὐτὴ σημαντικοί. Γιατὶ κάθε νέος καὶ γερὸς ὀργανισμὸς πρέπει νὰ τρέφεται μὲ ὅτι μᾶς ἔχει δώσει ἡ φύση μιὰ ποὺ ἡ κάθε τροφὴ ἐπιτελεῖ τὸν δικό της εἰδικὸ προορισμό.

Ἕνας ὑγιὴς ὀργανισμὸς πρέπει νὰ μπορῇ νὰ τρώη ὁποιαδήποτε τροφὴ καὶ νὰ τὴν χωνεύη.

Δὲν ἐπιτρέπεται μ' ἄλλα λόγια ἀπ' αὐτὴν τὴν τόσο νεα ἡλικία νὰ δημιουργοῦνται κακὲς προϋποθέσεις, ποὺ μὲ βεβαιότητα θὰ ὁδηγήσουν ἀργότερα σὲ παθήσεις ἢ καὶ στὴν καλύτερη περίπτωση σὲ στερητικὲς καταστάσεις.

Εἶναι ἀλήθεια πὼς δὲν μποροῦμε νὰ ἀρνηθοῦμε τὶς περιπτώσεις στὶς ὁποῖες ἐξ αἰτίας τῆς ἰδιοσυγκρασίας ἢ μετὰ ἀπὸ μιὰ ἀρρώστεια ἢ ἀπὸ κακὲς συνήθειες ἕνα νεαρὸ ἄτομο παρουσιάζει μιὰ ὡρισμένη εὐαισθησία ἀπέναντι μιᾶς ἢ καὶ πιὸ πολλῶν τροφῶν.—Σὲ μιὰ τέτοια περίπτωση λαμβάνοντας πάντα ὑπ' ὄψη τοὺς εἰδικοὺς κάθε φορὰ παράγοντες ἡ διατροφὴ πρέπει νὰ κανονίζεται ὑπερεμενικά. Πρὶν ὅμως φτάσουμε στὶς εἰδικὲς περιπτώσεις χρειάζεται γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ νὰ τονίσουμε τῶν τὰ νεαρὰ κορίτσια πρέπει νὰ μάθουν νὰ τρῶνε ἀπ' ὅλα σὲ λογικὲς πάντοτε ποσότητες δίνοντας ὁπωσδήποτε ξεχωριστὴ σημασία σὲ ὡρισμένα εἴδη τροφίμων.

Τὰ εἴδη αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα ποὺ προσφέρουν στὸν ὀργανισμὸ τὶς ἀπαραίτητες θρεπτικὲς οὐσίες τὶς βιταμῖνες καὶ τὰ ὑπόλοιπα χρήσιμα στοιχεῖα χωρὶς νὰ προσθέτουν παραπανήσιες θερμίδες. Ἀκόμα καὶ στὴν περίπτωση ποὺ δὲν προσθέτουν παραπανήσιες θερμίδες οἱ πεντσὲς τροφὲς δημιουργοῦν μιὰ κακὴ συνήθεια ποὺ πολὺ ἀργότερα καὶ πρόπαντὸς μετὰ ἀπὸ ὡρισμένες καταστάσεις ὅπως ἡ ἐγκυμοσύνη, μποροῦν νὰ ἐκδηλωθοῦν μὲ παχυσαρκία.

Συνοπτικὰ λοιπὸν ἕνα φυσιολογικὸ ἄτομο μὲ καλὴ ὑγεία, πρέπει νὰ τρώη ἀπ' ὅλα φροντίζοντας νὰ παραμερίζη τὶς ἰδιοτροπίες ποὺ δὲν εἶναι καὶ λίγες σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία.

Γάλα, αὐγά, τυρί, ὠμὲς σαλάτες, λαχανικὰ χυμοὶ φρούτων ὅλα αὐτὰ πρέπει ὄχι μόνο νὰ συμπεριλαμβάνωνται πάντοτε στὸ φυσιολογικὸ διαιτολόγιο ἀλλὰ καὶ νὰ κατέχουν τὴν πρώτη θέση.

Φυσικὰ οἱ μοδάδες φωνάζουν καὶ κυνηγοῦν τὰ παιδιὰ τους νὰ φᾶνε. Ὄχι πὼς ἔχουν ἄδικο —Μὰ ἂς φροντίζουν ὥστε ἡ τροφὴ ποὺ τοὺς δίνουν νὰ εἶναι θρεπτικὴ καὶ ὄχι παχυντική.

Γιὰ παράδειγμα ἀναφέρουμε τὸ ἄσπρο ψωμὶ ἢ τὰ ζυμαρικά ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὶς θερμίδες τους δὲν προσφέρουν ἀξιόλογα στοιχεῖα στὸν ἀναπτυσσόμενο ὀργανισμό. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐλάττωση ἢ καὶ ἡ ἔλλειψή τους δὲν ἀπειλεῖ νὰ προκαλέση βλάβη.

Ὅλα αὐτὰ στὰ πλαίσια τῆς λογικῆς πάντοτε. Γιατὶ στὴν ἐποχή μας εἶναι πάρα πολλὲς περιπτώσεις ποὺ τὰ νεαρὰ κορίτσια ἀναγνώσται νὰ φᾶνε καὶ τὰ στοιχειώδη γιὰ τὴν ἡλικία τους ἀπὸ τὸν ἀδικαιολόγητο φόβο, μήπως παχύνουν.

Καὶ εἶναι παρατηρημένο πὼς τὰ λεπτὰ κορίτσια προσέχουν πιὸ πολὺ τὴν δίαιτά τους ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν τὴν τάση νὰ παχαίνουν. Ὅπως καὶ νὰ εἶναι τὰ πράγματα ἡ λογικὴ πρέπει νὰ μπαίνη πάνω ἀπὸ ὅλα καὶ νὰ κυβερνᾶ.

Στὴν περίπτωση ποὺ ἔχει κανεὶς τὰ ἀντιμετωπίση μιὰ ξερὸ κέφαλη ἐπιμονὴ ἡ γνώμη ἢ ἡ συμβουλὴ ἑνὸς ἁρμοδίου προσώπου εἶναι ἡ μόνη ποὺ μπορεῖ νὰ σώση τὴν κατάσταση καὶ νὰ βάλη τὰ πράγματα στὴ θέση τους.